

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423205666
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1423205666.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobkyne: S. E. (pôvodne Z.), narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, zastúpená JUDr. Stanislavom Pavlom, PhD., advokátom so sídlom Šancová 58, Bratislava, proti žalovanému: Z. S. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. N.Y. K. XX, G., o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024 o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Odvolací súd o p r a v u j e záhlavie rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024 v označení dátumu narodenia žalobkyne tak, že správny dátum narodenia žalobkyne je XX.XX.XXXX.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 6C/27/2023-42 zo dňa 20.02.2024 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu istinu 5.000,- eur, spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne odo dňa 14.09.2023 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyňu priznal plný nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 16.09.2023 domáhala od žalovaného zaplatenia istiny 5.000,- eur s príslušenstvom. Tvrdila, že titulom plnenia je nevyúčtovaná odmena za právne úkony spojené s jej zastupovaním žalovaným v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava III, sp.zn. 24C/73/2020 na základe dohody o plnomocenstve zo dňa 16.09.2020. Uznesením zo dňa 14.11.2023 v súlade s ustanovením § 167 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) vyzval žalovaného, aby sa v určenej lehote vyjadril vo veci samej k žalobe, ktorá mu bola spolu s jej prílohami doručená s predmetným uznesením. Zároveň súd prvej inštancie žalovaného predmetným uznesením poučil o následkoch nesplnenia tejto výzvy vyplývajúcich z ustanovenia § 273 CSP. Uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 21.11.2023. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Preto súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 273 CSP a dňa 20.02.2024 vydal vo veci rozsudok pre zmeškanie žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa zásady úspechu v spore vyjadrenej v ustanovení § 255 odsek 1 CSP. Súd prvej inštancie žalovaného v rozsudku poučil, že ak zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) z ospravedlniteľného dôvodu, môže podľa § 277 ods. 1 CSP podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie zruší a začne vo veci

opäť konať. Súčasne ho poučil aj o tom, že proti tomuto rozsudku v zmysle § 356 b) CSP odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

3.1. Žalovaný proti označenému rozsudku doručil súdu prvej inštancie podanie označené ako odvolanie, ktoré podľa obsahu bolo aj návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spojený s vyjadrením k žalobe.

3.2. Žalovaný poukázal na to, že mu zdravotný stav, onkologické ochorenie a absolvovanie chirurgického zákroku (odstránenie obličky s nádorom) neumožnili vyjadriť sa k žalobe žalobkyne. K samotnej žalobe a uplatnenému nároku uviedol, že je neopodstatnený, neodôvodnený. Žalovaný rozporuje, že by od žalobkyne prevzal sumu 5.000,- eur v súvislosti s konaním pred Okresným súdom Bratislava III., sp.zn. 24C/73/2020 na základe dohody o plnomocenstve. Aj z priloženého plnomocenstva nie je podľa žalovaného zrejme na aké konanie ho mala žalobkyňa splnomocniť, ide len o akýsi návrh plnej moci, v ktorej nie je špecifikované súdne konanie. Žalovaný namieta, že žalobkyňa ani nepreukázala, že mal od nej žalovanú sumu prevziať práve v spojení s označeným konaním, a že vôbec takúto sumu prevzal. Podľa žalovaného je podstatné to, že medzi žalobkyňou a žalovaným nikdy nevznikol v danej veci, t.j. vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 24C/73/2020 vzťah advokát - klient, resp. klient - zástupca. Výkon advokácie je vždy zásadne odplatný. Ak poskytuje osoba, ktorá je zároveň advokátom právne služby bezplatne, nerobí tak pri výkone svojho povolania - advokácie, ale súkromne, za čo samozrejme nepreberú zodpovednosť (ani poistenie výkonu advokácie, ktoré je zákonom stanovené ako povinné, sa nevzťahuje na právne rady poskytované mimo výkonu advokácie). Tieto skutočnosti vyplývajú aj zo žalobkyňou priloženého plnomocenstva, z ktorého je zrejme, že nemal vystupovať ako advokát, nakoľko týmto ani v čase prípravy tohto plnomocenstva nebol. Ak žalobkyňa tvrdí, že bol právnym zástupcom, potom by musela disponovať príjmovým peňažným dokladom na sumu 5.000,- eur, respektíve dokladom o úhrade žalovanej sumy na účet žalovaného.

3.3. Žalovaný ďalej namieta, že konaním Mestského súdu Bratislava IV bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Rozhodovanie vo veci bez dostatočného oboznámenia sa so situáciou, môže mať za následok nespravodlivé rozhodnutie. Argumentuje, že ustálenou judikatúrou európskych súdov (napr. rozsudok zo 16. júla 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisia), Ústavného súdu SR (napr. I ÚS 155/2017), ako aj ďalších slovenských súdov (napr. 5Co 45/2018) sa už sudy vyjadrili, že prílišný formalizmus bez dostatočného posúdenia skutočného stavu je porušením základného práva na spravodlivý proces. Právne normy upravujúce postup súdu a účastníkov v občianskom súdom konaní, ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečujú tak, že ukladajú súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkom doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu. Zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Jednou zo súčasť koncepcie spravodlivého súdneho konania, je tiež princíp rovnosti zbraní, ktorý okrem iného vyžaduje, aby každý účastník mal primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhý účastník (viď rozsudky ESĽP Ankerl v. Švajčiarsko, 1996 - V, s. 1567, Helle v. Fínsko, 1997 - VIII, s. 2928 a pod.). Žalovaný poukázal na ustanovenia čl. 6 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky) procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu Obsah uvedeného článku je vyjadrením a výslovným prehĺbením ústavnej garancie rovnosti strán sporu, vyjadrenej v článku 47 Ústavy SR. Žalovaný namieta, že vo veci nebolo vykonané dokazovanie, a že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nedostatočné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, (napríklad rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-1), podľa ktorej rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument zo strany účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higgins a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998,

sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1, tiež Van de Hurk v. Holandsko, sťažnosť č. 16034/90, rozsudok z 19. apríla 1994, Ruiz Torija c. Španielsko, sťažnosť č. 18390/91, rozsudok z 9. decembra 1994, séria A, č. 303- A, s. 12, § 29. Hiro Balani c. Španielsko, sťažnosť č. 18064/91, rozsudok z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B). Žalovaný argumentuje, že hlavným účelom súdu je rozhodovať spravodlivo. Dobré mravy a spravodlivosť sú nadradené hospodárnosti a rýchlosti konania. K uvedenému poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 31 Cob/132/2019 a sp.zn. 23Co/138/2019. Žalovaný je toho názoru, že protiprávny stav nemôže požívať právnu ochranu a taktiež, že zásadu sudcovskej koncentrácie nie je možné nadradovať nad princíp zistenia materiálnej pravdy, pričom v prejednávanej veci k takémuto protiprávnemu stavu podľa žalovaného došlo. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby bol predmetný rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

4. Vyjadrenie k odvolaniu žalovaného proti predmetnému rozsudku žalobkyňa spojila s vyjadrením k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Zdôraznila, že žalovaným uvádzaná judikatúra sa obsahovo netýka prípadov porušenia práva na spravodlivý proces v kontexte vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP. V predmetnom konaní, postupoval súd prvej inštancie podľa pravidiel stanovených v § 273 CSP, nie podľa § 274 CSP. Žalobkyňa poukázala na právny záver prednesený v rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5Obdo/26/2019. Podľa žalobkyne postupoval súd prvej inštancie správne, keď rozhodol na základe § 273 CSP, nakoľko boli objektívne splnené všetky podmienky, ktoré uvedené ustanovenie predpokladá na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ak mal v skutočnosti žalovaný ním tvrdené zdravotné problémy, mal o týchto čim skôr upovedomiť súd. Žalovaný bol konajúcim súdom výslovne a v písomnej forme poučený o následkoch zmeškania procesného úkonu k vyjadreniu sa k žalobe a o splnení podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

5. Súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uznesením č.k. 6C/277/2023-66 zo dňa 23.10.2024 zamietol. Žalovaný sa proti tomuto uzneseniu odvolal. Predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo uznesením odvolacieho súdu č.k. 2Co/11/2025-96 zo dňa 07.07.2025 potvrdené.

6. Odvolací súd preskúmal vec z hľadiska ustanovenia § 386 CSP v spojení s ustanovením § 356 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Podľa § 273 Civilného sporového poriadku môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil (§ 167 odsek 2 CSP), b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

8. V preskúmvanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 14.11.2023, č.k. 6C/27/2023-32 vyzval žalovaného, aby sa do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia vyjadril k žalobe a uviedol, pokiaľ uplatnený nárok neuzná, rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom ho poučil o následku nevyjadrenia sa v určenej lehote spočívajúcom v tom, že súd môže vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 273 CSP. Uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 21.11.2023 a až do vydania rozsudku pre zmeškania č.k. 6C/27/2023-42 dňa 20.02.2024 sa žalovaný k žalobe žalobkyne nevyjadril. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 5.000,- eur. Tvrdila, že dňa 16.09.2020 uzavrela so žalovaným dohodu o plnomocenstve, na základe ktorej bol splnomocnený zastupovať ju v konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 24C/73/2020, kde vystupovala ako žalovaná strana. Po právoplatnom skončení tohto konania jeho zastavením pre späťvzatie žaloby žalovaný žalobkyňu nevyúčtoval zaplatený preddavok vo výške 5.000,- eur. Žalovaný sa k žalobe vyjadril až v podaní, ktorým sa bránil proti rozsudku pre zmeškanie a zároveň navrhol jeho zrušenie z dôvodu

vážneho onkologického ochorenia a súvisiaceho chirurgického zákroku. Jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd nevyhovel (bod 5 tohto odôvodnenia).

9. Podstata odvolacej námietky žalovaného nespočíva v tvrdení, že by vydaniu rozsudku pre zmeškanie bránilo nesplnenie podmienok prípustnosti rozhodnutia podľa ustanovenia § 273 CSP, len z ktorého dôvodu môže byť preskúmaná správnosť rozsudku pre zmeškanie, ale vo všeobecnom tvrdení o pochybení súdu prvej inštancie v procedúre prejednávania veci bez nariadenia pojednávania a bez zistenia skutkového stavu vykonaním dokazovania, z pohľadu ktorých ale nie je odvolanie opodstatnené. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP mal súd prvej inštancie splnené. Súd prvej inštancie žalovaného písomne v zmysle ustanovenia § 167 odsek 2 CSP vyzval, aby sa k žalobe vyjadril. Žalovaný, ktorému bola výzva riadne doručená, vyjadrenie nepodal, a to napriek tomu, že bol poučený, že v takomto prípade môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Uznesenie podľa ustanovenia § 167 odsek 2 CSP je právnym procesným prostriedkom prípravy pojednávania, ktoré súd prvej inštancie v civilnom sporovom konaní vykonáva so zámerom, aby bolo možné vec rozhodnúť spravidla na prvom pojednávaní (§ 157 odsek 1 CSP). Rozsudok pre zmeškanie (tzv. kontumačný rozsudok) podľa ustanovenia § 273 CSP, ktorý súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vydal, je zvláštnym druhom rozsudku. Z hľadiska štádia konania ide o kontumačný rozsudok vo fáze pred pojednávaním vo veci samej, respektíve ide o vydanie rozsudku bez nariadenia pojednávania a pre jeho vydanie nie je potrebný návrh sporovej strany (žalobcu). Skutkovým základom rozsudku pre zmeškanie je žalobcom v žalobe tvrdený skutkový stav, ktorý v tejto veci z pohľadu tvrdení žalobkyne v spojení s listinnými dôkazmi nevykazuje zjavné známky splnenia nemožnej nezákonnej povinnosti, voči ktorej mal žalovaný možnosť brániť sa namietnutím jej spornosti práve vo vyjadrení k žalobe. Ak bola v súdnom konaní žalovanému určená lehota, v ktorej má vykonať stanovený procesný úkon, a ak spája zákon s jej zmeškaním predvídateľné právne následky, o ktorých závažnosti bol žalovaný riadne poučený, nemôže byť v rozpore s právom na spravodlivý proces postup súdu, ktorým prijme s týmito právnymi následkami procesné opatrenia, ktoré zákon predvída/dovoľuje, tak ako tomu bolo aj v danej veci. Odvolací súd preto v postupe súdu prvej inštancie nezistil žalovaným tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces. Na základe uvedeného dospel odvolací súd v preskúmvanej veci k záveru, že musí odvolanie v zmysle ustanovenia § 386 písm. c/ CSP odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (odvolanie by bolo prípustné iba v prípade, ak by neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie), keď žalovaný dôvod prípustnosti odvolania nepreukázal.

10. O náhrade trov odvolacieho konania spojených s obranou žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 odsek 1, § 262 odsek 1 a § 255 odsek 2 CSP. Žalobkyňi, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

11. Odvolací súd postupom podľa § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP opravil zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v označení dátumu narodenia žalobkyne v záhlaví preskúmvaného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorej dátum narodenia správne znie XX.XX.XXXX (nesprávne je uvedené XX.XX.XXXX).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).